

som vi også har fået ændret i en sådan retning, at detailhandelsorganisationerne nu er tilfredse.

32 eller 42 organisationer skrev et vildt overdrevet brev, må jeg sige. Det var noget overdrevet i forhold til det, oppositionspartierne gør i disse dage, men de kom på dagsordenen, og de fik måske lidt ud af det. De fik da råbt os op, så vi fik taget virkelig alvorligt fat og fik formulere, hvordan man skal beskrive en bymidte, så man ikke kan udvide bymidten og bygge store varehuse i udkanten af byerne.

Jeg har interesse for og vil gerne beskytte den skrøbelige og svage, men utrolig gode butiksstruktur, vi har med mange selvstændige erhvervsdrivende og mange udvalgswarebutikker osv. i de eksisterende bycentre. Det er værdifuldt for vores samfund at have det på den måde i stedet for at få hele omsætningen flyttet ud i periferien af byerne, så bycentre ligger øde og tomme hen, bortset fra nogle enkelte banker og forsikringselskaber og et pizzeria, hvis der er blevet et gammelt hus tilbage, men ellers ikke noget liv i de gader. Sådan ser vi det jo i andre lande, hvor man ikke har en planlov, sådan som vi har.

Et andet must eller en anden interesse for mig angående detailhandelsstrukturen er, at jeg også gerne vil beholde udvalgswarebutikker i de mindre byer – altså ikke i de landsbyer, hvor en butik ikke rigtig kan løbe rundt, men i det, som vi kalder kommunecentre, byer med fra 3.000 til 12.000-15.000 indbyggere. Her mener jeg, vi har fået nogle ændringer og nogle præciseringer ind i lovforslaget, og i hvert fald er de mennesker, der har mest forstand på det, nemlig de detailhandelnde selv, nu tilfredse med forslaget.

Der blev spurgt, om jeg kan tage lovforslaget op, hvis der ikke er flertal for det. Nej, jeg kan ikke ændre noget, der er et flertal for, men det er alligevel derfor, jeg gik ind i sagen. Jeg kunne ikke forhindre, at landzonekompetencen blev flyttet over til kommunerne. Jeg ville egentlig helst have undgået det, men jeg kunne ikke forhindre det, og hvis jeg bare havde sat mig tilbage med hænderne i skødet, kunne jeg heller ikke have forhindret, at der skete de uheldige ting i detailhandelsstrukturen. Det var det, der bekymrede mig, og derfor gik jeg ind i sagen, men derfor kan jeg selvfølgelig ikke tage sagen op og ændre tingene, hvis der ikke er et flertal for det. Det er nøjagtig den situation, vi har i dag.

Men hvis vi må se på det i den anden situation, tror jeg i øvrigt, at de nuværende regeringspartier er til at snakke med. Jeg tror ikke, at de er så

vilde og forfærdelige, som nogle tror de er, jeg tror da ikke, at de vil have hele vort landskab ødelagt, slet ikke. Jeg tror, vi kan snakke om det, og vi har da i øvrigt fået et tilsagn fra ministeren om, at vi kan se på det, hvis det går for galt.

Jeg tror ikke, jeg skal bruge mere tid nu. Jeg kan se, at der allerede er stillet spørgsmål, så jeg får nok lov til at rette op på det, jeg ikke nåede at få sagt her.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Der er foreløbig fire korte bemærkninger, og det er hr. Carsten Hansen, hr. Keld Albrechtsen, fru Pernille Blach Hansen og hr. Jørn Jespersen.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg vil godt starte med at sige tak til hr. Ole M. Nielsen for at tage ordet, for det giver da i hvert fald mulighed for at komme i debat. Jeg har også respekt for, at hr. Ole M. Nielsen ikke kan svare for hele den samlede regering.

Det er i øvrigt skægt, at hr. Ole M. Nielsen bruger terminologien »oppositionen«. Det må være i dette spørgsmål, for ellers plejer hr. Ole M. Nielsen at være med i oppositionen.

Det blev jo en lang generel debat, ikke så meget om ændringsforslagene, men mest om selve planloven. Men vil hr. Ole M. Nielsen ikke medgive, at der har været en fuldstændig berettiget tvivl? Selv ministeren måtte jo medgive, at det var nødvendigt at trække lovforslaget tilbage til udvalget, og jeg vil også gerne sige, at det var fint, han gjorde det, og der er jo også kommet ændringsforslag.

Kl. 16.15

Hvis der er den mindste tvivl i også hr. Ole M. Nielsens hjerte med hensyn til, om der kan bygges inden for skovlinjen og inden for vandbyggelinjen osv., så lad os da få den sikkerhed. Vil hr. Ole M. Nielsen ikke være med til det? Han er jo forligspartner i spørgsmålet.

(Kort bemærkning):

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Ole M. Nielsen bliver ved med at kritisere de øvrige oppositionspartier, fordi vi trækker spørgsmålet om bl.a. skovbeskyttelseslinjen frem. Men hr. Ole M. Nielsen kan vel bekræfte, at det rent faktisk var sådan, at vi havde en skovdebat, og i den skovdebat blev det fastslået, at der ikke skulle bygges i skovene – i hvert fald ikke før ministeren til næste år kom med en æn-